

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320200370
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320200370.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, K. XXX/XXX, X. nad H., právne zastúpenému: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Zámocká 36, Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 1.992,09 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12Csp/12/2020-153 zo dňa 09.09.2021, taktó

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok v napadnutých výrokoch I. a III.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:
„ I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 776,56 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 776,56,- eur od 27.06.2017 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavuje.
III. Súd priznáva žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 22,2% s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátenejší názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, podal dňa 03.02.2020 na tamojší súd žalobu, ktorú doplnil podaním doručeným dňa 03.03.2020 a ktorou žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.992,09 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne od 27.06.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorou právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 2.500,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi 60 mesačnými splátkami po 71,81 eura pri ročnom úroku 25 % a RPMN 25 %. Uvedené nebolo sporné medzi stranami sporu.

Ďalej uviedol, že žalovaný uhradil právnenmu predchodcovi žalobcu jednotlivými splátkami spolu sumu vo výške 1.723,44 eura a so zvyškom sa dostal do omeškania. Taktiež mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., listom zo dňa 26.04.2017 vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 215,43 eura a zároveň žalovaného poučil, že ak nedôjde do 05.06.2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2017, veriteľ bude oprávnený úver

zosplatniť. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, preto právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., oznámil žalovanému, že celý dlh sa stal splatným. Uvedené nebolo sporné medzi stranami sporu.

Poznamenal, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. bola ku dňu 01.01.2018 vymazaná z Obchodného registra, pričom pohľadávku, prejednávajúcu v danom spore, prevzala spoločnosť pôvodného žalobcu VÚB, a.s., ktorá zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 22.07.2020 postúpila danú pohľadávku na žalobcu, o čom žalovaného upovedomila listom zo dňa 17.07.2020 (správne má byť 27.7.2020).

Pokiaľ sa týka posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, uviedol, že spoločnosť Consumer Finance Holding s poukazom na projekt rozdelenia zlúčením, spísaným vo forme Notárskej zápisnice notárky JUDr. G. J., Notársky úrad Bratislava zo dňa 11.12.2017 č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017, zanikla bez likvidácie. Jej nástupnícke spoločnosti, t.j. VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. sa stali právnymi nástupcami zanikajúcej spoločnosti, v danej veci týmto právnym nástupcom bola spoločnosť VÚB a.s..

Zastával názor, že žalobca preukázal vecnú aktívnu legitimáciu s poukázaním na skutočnosť, že žalobca nadobudol pohľadávku od Všeobecnej úverovej banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky ku dňu 22.07.2020, pričom v čase postúpenia už bola pohľadávka splatná, čo vyplýva z listu spoločnosti Consumer Finance Holding zo dňa 21.06.2017, v ktorom bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru a v ktorom žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu. Taktiež aj v liste zo dňa 26.04.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding vyzývala žalovaného na úhradu dlhu, čím bola splnená aj podmienka ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súčasne mal za preukázané, že v čase postúpenia pohľadávky žalovaný bol v omeškani s úhradou zosplatneného dlhu aspoň 90 dní.

Uzavrel, že žalovaný čerpal od právneho predchodcu žalobcu sumu 2.500,- eur, z ktorej uhradil len sumu 1.723,44 eura. Teda ostala neuhradená suma 776,56 eura, ktorú považoval za nepremičanú. Konštatoval, že žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu predložením zmluvy o postúpení pohľadávok a za súčasného splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách jeho právnym predchodcom, spoločnosťou VÚB a.s., resp. spoločnosťou Consumer Finance Holding. Z týchto dôvodov žalobe žalobcu vyhovel v časti o zaplatenie 776,56 eura. Zároveň priznal žalobcovi podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z..

O trovách konania rozhodol podľa § 255, § 256 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom poukázal na bod 16 napadnutého rozhodnutia a uviedol, že konajúci súd nesprávne právne posúdil aktívnu legitimáciu žalobcu, keď nevykonal dokazovanie smerujúce k preukázaniu doručenia výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z uvedených dôvodov bol toho názoru, že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Navrhol napadnuté rozhodnutie vo výrokoch I. a III. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že v tejto veci sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

6. Podľa § 380 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

7. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže výrok, ktorým súd prvej inštancie konanie v prevyšujúcej časti zastavil, žalovaný v odvolaní nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

8. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie v prejednávacom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednaný spor aj správne právne posúdil. Odvolací súd, osvojujúc si závery súdu prvej inštancie, na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného dopĺňa nasledovné:

9. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom k 16.04.2019, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu s odkazom na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, je potrebné uviesť, že v danom prípade k postúpeniu pohľadávky došlo v priebehu konania ku dňu 22.07.2020. V tom čase bol už úver po konečnej splatnosti úveru, keďže tento bol splatný dňa 21.06.2017, čo vyplýva z listu spoločnosti Consumer Finance Holding zo dňa 21.06.2017, v ktorom bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru (č. I. 19 spisu). V čase postúpenia pohľadávky platilo ust. § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je možné postúpiť len pohľadávky po splatnosti a len na osoby oprávnené poskytovať spotrebiteľské úvery. Intrum Slovakia, s.r.o. je, ako vyplýva z údajov vo verejných registroch, od 05.08.2016 zapísaný do zoznamu poskytovateľov spotrebiteľských úverov na základe rozhodnutia Národnej banky Slovenska č. ODB-3476/2016-2. K dátumu realizovaného postúpenia pohľadávky sa vyžadovala výzva veriteľa dlžníkovi pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo spisu vyplýva, že žalovaný bol veriteľom vyzývaný listom z 26.04.2017 (č.l. 13 spisu) k úhrade nedoplatku na splátkach, s upozornením na oprávnenie úver zosplatiť. Predmetná písomnosť bola žalovanému doručená dňa 22.05.2017. Žalovaný napriek výzve veriteľovi dlh nezaplatil. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu, a to na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.12.2017, o čom žalovaného upovedomil listom zo dňa 27.07.2020 (č.l. 70 spisu), ktorý bol žalovanému doručovaný toho istého dňa (č.l. 69 spisu). Z uvedeného vyplýva, že odvolacia argumentácia žalovaného k nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu bola bez relevancie.

11. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP vo vyhovujúcom výroku I. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdil. Súvisiaci výrok o trovách konania odzrkadľuje výsledok, ku ktorému sa v konaní dospelo.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu, teda v rozsahu 100 %. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.